

Isadepäevaks

MINU KALLIS ISA

Ma armastan südamest oma isa,
eales ma teda ei unusta.
Ta on töökas, ta on visa,
ta meeldis mu patsi punuda.

Hommikul mu kooli saatis,
Ütles: «Õpi hästi!»
Enne seda kalli tegi,
seda juhtus tihti.

Talle meeldib jalgpall,
sulgpall ja korvpall.
Õppida ta hästi oskas,
magades ta vahel norskab.

Mul on ta'st veel palju öelda,
aga siis veel palju mõelda,
et mis on tal juhtunud
ning ammu ära ununud.

Egle Laane
5. klass

MINU ISA

Kirjutama täna pean
oma isast mõned read.

Alustuseks ütlen ma
on kõige parem isa ta.

Kui jään mate tööga hätta,
isa ikka appi tõttab.

Mõistatusi tihti koos
lahendame täies hoos.

Ja saladuse reedan teil,
kes teeb piparkooke meil.

Igal aastal jõulu eel
issiga neid teeme me.

Lõpetuseks ütlen ma
on kõige vahvam isa ta.

Greta Pentsa
5. klass

Lapsesuu

3 aasta vanuselt tüdrukult küsitakse, kui vana ta on.

Vastus: «Suurem.»
* * *

Vestlusringi teemaks on isamaa, emakeel jms. Kinnistavalt küsib kasvataja: «Lapsed, mis keel on meie emakeel?»
5-aastane poiss vastab: «Punane.»
* * *

Kaks 4-aastast tüdrukut teevad nukunurgas klotsikestega suitsu.

Kasvataja üllatunult: «Kulla lapsed, ja mida teie teete? Kus te seda küll näinud olete? Kodus ei tee teil ju keegi suitsu!»

Üks tüdrukutest: «Ega me kodus ei tee, ainult siin!»
* * *

Kasvataja jalutab õhtupoolikul 3-aastase ja 2-aastase poisiga. Eelnevalt on vaadeldud kiviktaimlas kasvavaid lilli. Lastele on tutvustatud võõrasema.

Kasvataja küsib poistelt: «On teil meeles, mis selle lille nimi on?»

Üks poistest: «Vanaema.»
Teine lisab: «Ei, emane.»

Ütlusi kogusid Krootuse lasteaia kasvatajad

Sassi Sõnumid

Kõlleste valla seitung

Nr 6 november 2005

Tamme talu pagar on püsinud raskuste kiuste

2001. aasta augustis alustas Tamme talu kunagises laudas väike pagari-töökoda, mis on siiani kõigi raskuste kiuste vastu pidanud.

Talupagari avamise initsiaatoriks oli kaudselt 1998. aasta rublakriis Venemaal, mis surus piima kokkuostuhinnad Eestis sedavõrd alla, et paljud talud lõpetasid piimatootmise. Erand polnud ka Tamme talu, kes ei suutnud ka parima tahtmise juures poolekroonise kokkuostuhinnaga ennast majandada.

Teisalt pidi perekond mõtlema, mida peale hakata, kui loomad on ära viidud. «Kuna naine ja tütar olid pagarid, siis mõtlesime, et mis me neid teisi teenime, teeme parem ise,» meenutas juhataja Heilo Ojatamm. «Siis polnud need nõuded toiduainetetöötajatele ka sedavõrd karmid kui praegu.»

Tamme pagar alustas klassikalise perefirmaga: perepea Heilo juhatas äri, poeg tegeles müügipoolega ning pereema ja tütar küpsetasid. Heilo Ojatamm meenutas, et kui alguses läks ettevõttes kott jahu nädalas, siis nüüd kulub kotitais päevas.

Kuigi paljud suhtusid ettevõtmisse üsnagi skeptiliselt, toetas EAS talupagari stardiabiga 50 000 krooni ulatuses, mille eest ettevõtte ostis endale vajamine sisse-seade. Teist korda sai Tamme pagar EASilt 70 000 krooni tegutsevale ettevõttele mõeldud infrastruktuuri

Perepea Heilo Ojatamm arvab, et nüüd ta oma talus enam pagari-töökoda ei avaks.

toetuse raames ning see summa kulus peaaugustalt uue alajaama rajamiseks. Ojatamme arvates on see hea näide, kuidas maal asuv ettevõtja peab iga asja eest rohkem maksma.

Pagari elu pole magus

Kuigi perefirmas on töötajate arv kasvanud, on oma pereliikmeid ettevõttes vähe. «Oleme Pillega (abikaasa) kahekesi, poeg läks tööle Kaitseliitu, mina ei jõudnud

aeg edasi, seda raskem on väiketootjal pääseda ketistunud suurpoodidesse, sest Tamme talu pagari-töökoda ei suuda ka parema tahtmise juures toota tonne küpsist, kuid suurpoodides käib just sellistest kogustest jutt. Seetõttu lõpetavad aga paljud väikepagarid oma tegevuse. Tarbijale tähendab see, et nendel ei jää midagi muud üle, kui süüa suurtootjate valmistatud säilitusainetega küpsetisi.

Riik juhib firmat

Teine asi, mis Heilo Ojatammel harja punaseks ajab on see, kuidas riik juhib tema firmat. Õigemini teevad seda ametnikud, kes nõuavad kõikvõimalike määruste ja nõuete täitmist. Sealjuures omavad seaduse silmis samasugust kaalu nii paari töötaja kui paari tuhande töötajaga firmad. «Vahepeal ma ei saa enam aru, kes mu firmas peremees on,» nentis Ojatamm. Tema sõnul peaksid seadused olema väikefirmade suhtes tunduvalt paindlikumad.

Kord vastas Heilo Ojatamm Äripäeva küsimusele, kas ta ka nüüd avaks oma talu pagari-töökoda, eitavalt. «Maal pagari-töökoda oamine saab olla vaid rikaste inimeste lõbu,» tõdes ta toona. Kuid tegu on tehtud ja loodetavasti tegutseb Eesti ainukene pagari-töökoda Ihamaru külas veel aastaid ja aastaid.

SANDER SILM

Võrumaa Kutsehariduskeskuses on võimalik omandada kutseharidust alljärgnevatel erialadel:

elektrik
puidutööpinkide tööline
keevitaja
sadulsepp
palkmaja ehitaja
toateenija

Sihtrühmaks on :

põhikoolist väljalangenud noored (vanus vähemalt 17 aastat);
põhikooli lõpetanud;
keskkoolist väljalangenud noored;
keskharidusega, kuid ilma kutseoskusega noored.

Õppetöö algab 1. jaanuaril 2006. aastal. Kursuste kestvus on 40 nädalat. Teoreetiline õppetöö kestab 3 kuud, ülejäänud õppeaeg on tootmispraktika ettevõtetes. Õppeajal makstakse stipendiumi 1200.- krooni kuus, praktika ajal praktikatasu.

Koolitust rahastab Euroopa Sotsiaalfond.

Infot saab sotsiaalnounik Küllike Kaldoja käest.

Sündisid: Kelli Karolin Konts
22. september 2005
Gerli Zvorovski
17. oktoober 2005

Surid: Karl Raud 20. august 2005
Kalju Liblik 06. oktoober 2005
Marta-Adele Liblik 19. oktoober 2005
Agnes Kraavi 14. juuli 2005
Leida Leib 23. august 2005

